

การศึกษา ฝึกอบรมและปฏิบัติการวิจัยหลังปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัย แคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย

A Research Visitor at University of Canberra, Australia

สุกัญญา แซ่ม้อย¹

Sukanya Chaemchoy

เกริ่นนำ

การเรียนรู้ในโลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ทั้งจากกระแสโลกาภิวัตน์และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความรู้และรูปแบบการเรียนรู้จึงมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำให้การเป็นอาจารย์มืออาชีพจึงไม่สามารถหยุดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้แม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด คือ ปริญญาเอก แล้วก็ตามดังปรัชญาการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้เขียนจึงได้ลาศึกษาฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหลังปริญญาเอก ณ ต่างประเทศ คือ มหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา (University of Canberra) ประเทศออสเตรเลีย เป็นระยะเวลา 1 ปี ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ ทั้งการจัดการเรียนรู้ และการทำวิจัยที่ได้มาพัฒนาการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ข้อ 1 คือ การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation-base University) ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและสร้างผู้นำทางการวิจัยในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเป้าหมายของคณะศึกษาศาสตร์ให้เป็นคณะชั้นนำในการผลิตบัณฑิตทางด้านศึกษาศาสตร์และงานวิจัย เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลใน การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและนโยบายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการปรับปรุงระบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ เป็นสากลยิ่งขึ้นให้เพื่อรองรับการเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2559

ผู้เขียน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย) ได้เดินทางไปศึกษาและทำวิจัยหลังปริญญาเอก ร่วมกับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย ในฐานะของ Research Visitor โดยมีอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ

และคณิตศาสตร์ (The Faculty of Education, Science, Information Technology (IT) & Mathematics: ESTEM) ที่ร่วมทำวิจัยด้วย 2 ท่าน คือ Prof.Dr.Franccesso Sofo ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางภาวะผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ Prof.Dr.Robert Fitzgerald ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาและการวิจัยทางการศึกษา และยังดำรงตำแหน่งรองคณบดีอีกด้วย ทำให้ผู้เขียนได้เรียนรู้ประสบการณ์จากอาจารย์ทั้ง 2 ท่านทั้งในมุมมองของการเป็นนักวิชาการและการเป็นนักบริหาร

มหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา (University of Canberra หรือ UC) เดิมเป็นวิทยาลัยครู ตั้งอยู่ที่เขตปกครองนครหลวงของออสเตรเลีย (Australian Capital Territory หรือ ACT) หรือที่รู้จักกัน คือ กรุงแคนเบอร์รา ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศออสเตรเลีย โดยการจัดการศึกษาของประเทศออสเตรเลียมีแนวทางการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากประเทศไทยบ้าง คือรัฐจะให้การสนับสนุนทางการศึกษาค่อนข้างมาก ถ้าเป็นระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะได้เรียนฟรี ในโรงเรียนใกล้บ้าน นอกจากเด็กบางคนที่ถูกปกครองต้องการเรียนให้ในโรงเรียนเอกชนที่ค่าเรียนค่อนข้างแพงคือ ประมาณปีละ 2x,xxx AUD (ประมาณ 600,000 บาท) โดยระบบการศึกษาของประเทศออสเตรเลียจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ ซึ่งจะมีอำนาจในกำหนดนโยบายและจัดการศึกษาของตนเองอย่างสมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นในแต่ละรัฐอาจจะมีการเก็บค่าเล่าเรียน หรือ การกำหนดระดับชั้นเรียน หรือ ชื่อเรียกหน่วยงานที่ รวมถึงการกำหนดวันเปิด ปิด ภาคเรียนที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งส่วนมากจะกำหนดวันเปิด ปิดภาคเรียนให้สอดคล้องกับวันหยุดประจำท้องถิ่น เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้ปกครอง ครอบครัว และชุมชนให้มากที่สุด ซึ่งเป็นลักษณะที่โดดเด่นของระบบการศึกษาของประเทศออสเตรเลียที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และชุมชน

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้ในโรงเรียนใกล้บ้าน โดยกำหนดเขตพื้นที่บริการทางการศึกษาที่ชัดเจน ทำให้เห็นภาพที่เด็กเดิน จีจรรย์ยาน หรือสตูดิโอไปโรงเรียนเป็นภาพที่ปกติของที่นี่

สำหรับระบบการศึกษานั้นจะขอนำเสนอการระบบการศึกษาของกรุงแคนเบอร์ราเท่านั้น ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าแต่ละรัฐจะมีความแตกต่างกันบ้าง เพราะมีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง แคนเบอร์ราได้แบ่งระบบการจัดการศึกษาออกเป็น การศึกษาก่อนวัยเรียน การศึกษาระดับประถมศึกษา การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐจะต้องให้การสนับสนุนทั้งนักเรียนที่เป็นชาวออสเตรเลีย และนักเรียนชาวต่างชาติที่ติดตามผู้ปกครองมาเรียนหรือทำงานที่นี่โดยจัดให้ฟรี ส่วนการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจะมีสถาบันอาชีวศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับมากให้การศึกษาฟรี เพื่อให้นักศึกษาพื้นฐานที่จำเป็นในการทำงานในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ คือ สถาบันเทคโนโลยีแห่งแคนเบอร์รา (Canberra Institutional Technology หรือ CIT) และการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี (Under graduation) และ บัณฑิตศึกษา (Graduation) ซึ่งมีมหาวิทยาลัยที่สำคัญ 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย (Australian National University หรือ ANU) และ มหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา (University of Canberra หรือ UC) โดยการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีระบบให้กู้ยืมเรียนก่อนแล้วจ่ายทีหลังได้ หรือจะจ่ายเลยก็ได้ซึ่งก็ยังไม่แพงมากนักสำหรับชาวออสเตรเลีย แต่ถ้าเป็นนักเรียนต่างชาติก็จะแพงกว่า 2-3 เท่าตัว ประมาณปีละ 3X,XXX AUD (ประมาณ 900,000 บาท) ปริญญาโทปีละประมาณ 28,XXX AUD (ประมาณ 840,000 บาท) โดยค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา แต่ถ้าหากเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียจะแพงกว่ากันมากกว่าเท่าตัว สำหรับปริญญาเอก ถ้าเป็นคนออสเตรเลียเองจะได้เรียนฟรี และถ้าเป็นนักเรียนต่างชาติจะได้เรียนในอัตราที่ถูกกว่าปริญญาตรีและปริญญาโท โดยนักศึกษาต่างชาติจะเป็นนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน ประเทศเกาหลี ประเทศแถบเอเชีย และประเทศแถบแอฟริกาใต้ ซึ่งที่นี่ไม่มีระดับการศึกษาที่พวกเราเข้าใจว่าการเรียน Post Doc แต่จะเป็นการทำวิจัยหลังปริญญาเอกเท่านั้น

ในกรณีของผู้เขียนเองได้รับความกรุณาจากอาจารย์ทั้ง 2 ท่าน ให้ความกรุณาติดต่อขอเข้าไปนั่งเรียนร่วมในห้องเรียนที่ท่านสอน รวมทั้งประสานอาจารย์ในรายวิชาที่ผู้เขียนสนใจและต้องการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้ โดยได้เข้าไปเรียนอย่างเป็นทางการทั้งหมด 2 วิชาคือ Educational Leadership and Change และ Design Thinking for Learning Environments ในส่วนของการพัฒนาทักษะทางวิชาการต่าง ๆ นั้น มหาวิทยาลัยจะมีการจัดอบรมให้กับนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง สามารถลงทะเบียนออนไลน์และเข้าไปนั่งเรียนได้เลยโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น แต่กว่าจะมานั่งเรียนและอบรมเชิงปฏิบัติการได้รู้เรื่องก็ต้องผ่านการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเทียบเท่าระดับที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเรียนในระดับปริญญาโทปริญญาเอกก่อน

ระบบการทำงานและการจัดการเรียนรู้อันของมหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา มีการนำเทคโนโลยีมาใช้นับสนับสนุนการทำงานและการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ทราบกันว่าประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ มีทรัพยากรมากมาย แต่มีประชากรน้อยมากเมื่อเทียบกับพื้นที่ จึงทำให้การขาดแคลนแรงงาน และการจ้างงานมีค่าแรงขั้นต่ำที่สูงมากเมื่อเทียบกับประเทศไทย ค่าแรงขั้นต่ำโดยประมาณ 20 AUD (ประมาณ 600 บาท) ต่อชั่วโมง ในแต่ละคณะหรือหน่วยงานจะมีเจ้าหน้าที่ประจำเพียงไม่กี่คน และบางคนก็ถูกจ้างให้ทำงานบางวัน (part time) ซึ่งอาจจะทำงานเพียงสัปดาห์ละ 3 วัน และการทำงานส่วนใหญ่จะเป็นการทำงานออนไลน์ ใช้อีเมลของมหาวิทยาลัยเป็นหลักในการติดต่อประสานงาน เพราะการทำงานผ่านระบบออนไลน์ของมหาวิทยาลัยนอกจากทำให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน ประหยัดเวลา ทรัพยากรตามนโยบายมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) แล้วยังสามารถบันทึกภาระงานของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ได้ด้วย สำหรับระบบการเรียนการสอนอาจารย์ทุกท่านจะต้องใช้ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ (Learning Management System หรือ LMS) ที่รู้จักกันดีคือ Moodle ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นระบบมาตรฐานที่เข้าใจว่าใช้กันทั้งประเทศออสเตรเลีย เป็นระบบที่อำนวยความสะดวกในการเรียนให้กับทั้งอาจารย์และนักศึกษา โดยนักศึกษาสามารถเข้ามาเรียนล่วงหน้า ส่งการบ้าน อภิปรายซักถามอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียน

รวมทั้งการทำแบบทดสอบออนไลน์ด้วย โดยในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะมีการบันทึกวิดีโอไว้ เมื่อนักศึกษาเรียนไม่ทัน ไม่เข้าใจ หรือไม่ได้มาเรียนจะสามารถมาขอดูวิดีโอออนไลน์ย้อนหลังได้

สำหรับกระบวนการเรียนและทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา มีแนวทางโดยสรุปดังนี้

1. ก่อนมาเรียนต้องมีคะแนน IELTS 6.5 หรือถ้าน้อยกว่านี้ก็ต้องมาเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมตามที่ใบตอบรับกำหนด เช่น ถ้าได้คะแนน IELTS 5.5 ก็ต้องมาเรียนเพิ่ม 20 สัปดาห์ แต่ถ้าได้คะแนน IELTS 6.0 ก็มาเรียนเพิ่ม 10 สัปดาห์ ถ้าได้น้อยกว่านี้ก็ต้องมาเรียนตามระดับความสามารถพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ตนเองสอบได้ก่อนมาเรียนตามที่สถาบันกำหนด ซึ่งบางคนอาจจะต้องมาเรียนเป็นปีเลย โดยค่าเรียนประมาณเทอมละ 4000 AUD (ประมาณ 120,000 บาท) ต่อ 10 สัปดาห์

2. เมื่อสามารถสอบผ่านภาษาอังกฤษแล้ว ก็จะเริ่มเข้าเรียนในระดับปริญญาโทหรือเอกได้ โดยปริญญาเอกตามหลักสูตรเก่าจะไม่มีรายวิชาเรียนสามารถติดต่อบริษัทที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (supervisor) เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตอบรับแล้วก็สามารถสมัครเข้ามาเป็นนักศึกษา และพัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้เลย แต่หลักสูตรใหม่ซึ่งเพิ่งปรับเมื่อ 1-2 ปีที่ผ่านมา จะต้องลงทะเบียนเรียนประมาณ 4-5 วิชา ได้แก่ วิชาระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ระเบียบวิธีวิจัยในสาขาที่เรียน แล้วก็วิชาเฉพาะของสาขาอีกหนึ่งวิชา แล้วก็ทำวิทยานิพนธ์

3. การทำวิทยานิพนธ์ มีลักษณะที่เหมือนและแตกต่างจากมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ดังนี้

3.1 ไม่มีการสอบผ่านการวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination หรือ QE) ที่นิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ต้องสอบให้ผ่านก่อนทำวิทยานิพนธ์

3.2 ไม่มีการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ (Concept paper) เมื่อได้หัวข้อที่ตกลงจะทำร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีคนเดียว หรืออาจจะมียาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมด้วยก็ได้ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ก็สามารถลงมือทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้เลย

3.3 เมื่อพัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์เสร็จแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก็จะนัดกรรมการสอบโครงร่าง 2 ท่านให้ เพื่อนำเสนอโครงร่างดังกล่าว โดยกรรมการทั้ง 2 ท่านจะตั้งข้อสงสัยและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์นั้น

3.4 ดำเนินการขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย เมื่อได้รับการรับรองแล้วก็สามารถดำเนินการ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจมีผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเก็บเป็นความลับสูงสุด เพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดสิทธิของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูล เมื่อมีความพร้อมระดับหนึ่งก็จะกลับมานำเสนอความก้าวหน้า ในขั้นตอนนี้จะนำเสนอหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยจะเป็นการนำเสนอให้แก่บุคคลที่สนใจเข้ารับฟังเท่านั้น ไม่มีการตั้งกรรมการแต่อย่างใด

3.5 การส่งเล่มวิทยานิพนธ์ เมื่อทำวิทยานิพนธ์เสร็จก็ส่งกรรมการพิจารณา ซึ่งก็จะให้ผลการตัดสินออกมาเป็นเกรด ถ้าเกรด A หรือ B ก็แทบจะไม่ต้องแก้ไขอะไร หรืออาจจะแก้ไขนิดหน่อยตามคำแนะนำของกรรมการ

3.6 การนำเสนอจบ (ไม่ใช่สอบจบ) เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการดำเนินการเสร็จสมบูรณ์ โดยนำเสนอต่อบุคคลที่สนใจเข้ารับฟัง ไม่มีการสอบใดๆ ทั้งสิ้น เมื่อนำเสนอจบก็เป็นการตอบคำถาม หรือรับฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นอันเสร็จสมบูรณ์

ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก แต่ก็ต้องทำวิจัยที่บางขั้นตอนเป็นขั้นตอนเดียวกับนักศึกษาปริญญาเอก คือ การขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ (Human Research Ethic) โดยผู้เขียนเองมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการขอจริยธรรมวิจัยดังกล่าวจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ของประเทศออสเตรเลีย เนื่องจากเคยมีประสบการณ์ในการขอจริยธรรมวิจัยดังกล่าวที่มหาวิทยาลัยมาก่อนแล้ว จึงอยากเรียนรู้กระบวนการและวิธีการของประเทศออสเตรเลีย ซึ่งก็ทำให้ผู้เขียนได้ข้อสรุปว่าขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ที่ออสเตรเลียไม่ง่าย แต่กระบวนการไม่ยุ่งยากและค่อนข้างอำนวยความสะดวกให้ผู้ทำวิจัยได้เป็นอย่างมาก โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การขอจริยธรรมวิจัยของมหาวิทยาลัยที่นี้ค่อนข้างเคร่งครัดเรื่องสิทธิมนุษยชน (ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ แต่ในการทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ก็คือจริยธรรมวิจัยในมนุษย์) โดยทุกคนที่ทำวิจัยทั้งอาจารย์ นักศึกษานักวิชาการ นักวิจัย จะต้องขอจริยธรรมวิจัย ไม่ว่าจะทำวิจัยเรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ หรือแม้แต่วิจัยในชั้นเรียนก็ต้องขอจริยธรรมวิจัย หากต้องการตีพิมพ์ ไม่มีการอนุมัติว่าแค่เข้าประชุมได้รับใบประกาศนียบัตรก็สามารถทำวิจัยได้

2. การประชุมของคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยจะถูกประกาศไว้ล่วงหน้าทั้งปี โดยปีหนึ่งมีประมาณ 12 ครั้ง แต่ละครั้งจะประชุมวันไหน ทำให้ผู้ที่ทำวิจัยสามารถวางแผนได้ง่ายว่าจะต้องส่งในรอบการประชุมใด เพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยได้ตามระยะเวลาที่ตนวางแผนไว้

3. ถึงแม้จะเคร่งครัดในเรื่องการละเมิดสิทธิของผู้อื่น แต่กระบวนการขอค่อนข้างอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่ทำวิจัย ดังนี้

3.1 มีการอบรมปฏิบัติการให้ว่าหากจะขอจริยธรรมวิจัยในแต่ละหัวข้อจะต้องทำอย่างไรบ้าง หรือต้องตอบอย่างไร ซึ่งผู้เขียนก็เข้าร่วมอบรมปฏิบัติการนี้ด้วย วิทยาการที่อบรมให้ความรู้เป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เรื่องจริยธรรมวิจัยโดยตรง (ผู้เขียนเข้าใจว่ามีคนเดียว เพราะตลอดกระบวนการก็ติดต่อกับคุณ Kendryk เพียงคนเดียว โดยจะทำเรื่องจริยธรรมวิจัยของทั้งมหาวิทยาลัย) วิทยาการจะแนะนำว่าถ้ากรอกแบบฟอร์มเสร็จให้ส่งมาให้ดูก่อน เพื่อเป็นการตรวจทานก่อนส่งเข้าคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

3.2 หลังจากกรอกแบบฟอร์ม (ประมาณ 15 หน้า) เสร็จก็ส่งให้อาจารย์ที่ทำวิจัยร่วมกันและเจ้าหน้าที่คนดังกล่าวตรวจดู ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้อีเมลล์ตอบกลับมาให้อย่างละเอียด โดยส่งมาให้ทั้งผู้เขียนและอาจารย์ที่ร่วมทำวิจัยด้วยกัน เหมือนเป็นการตรวจทานให้หนึ่งรอบก่อนส่งจริง หลังจากนั้นก็ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ แล้วก็ให้อาจารย์ผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้ลงนามร่วมด้วย

3.3 นำไปส่งที่คณะในวันศุกร์ที่ 8 สิงหาคม เพราะวันสุดท้ายของรอบประชุมเดือนนี้ ซึ่งจะต้องส่งถึงเจ้าหน้าที่สำนักงานวิจัยคนเดิมภายในวันจันทร์ที่ 11 เวลาเที่ยง ทางคณะจะอำนวยความสะดวกให้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสแกนเอกสาร พิมพ์เอกสาร หรือ copy ไฟล์ จากนั้นก็จะส่งให้รองคณบดีฝ่ายวิจัยลงนาม และส่งต่อไปยังสำนัก

งานวิจัย ทั้งหมดนี้ใช้การทำงานผ่านระบบอีเมลล์ของมหาวิทยาลัย โดยในแต่ละขั้นตอนจะมีการรายงานผู้เขียนและอาจารย์ผู้ร่วมวิจัยให้ทราบทางอีเมลล์

3.4 หลังจากส่งคำขอแล้วก็รอฟังผลการประชุม ซึ่งประชุมในวันที่ 25 สิงหาคม และในวันที่ 29 สิงหาคม ก็ได้รับอีเมลล์จากเจ้าหน้าที่คนเดิม ว่าคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง ซึ่งใช้เวลาในขั้นตอนนี้เพียง 4 วันหลังกรรมการประชุม จากนั้นผู้เขียนได้ดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว อีเมลล์กลับไปยังสำนักวิจัย หลังจากนั้นเพียง 1 วันก็ได้รับหนังสือรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ส่งมาให้ทางอีเมลล์ โดยผู้เขียนใช้เวลาในการขอจริยธรรมวิจัยทั้งสิ้นประมาณ 3 สัปดาห์

ในส่วนของงานวิจัยที่ผู้เขียนได้ไปดำเนินการที่ประเทศออสเตรเลียคือ เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีและความเข้าใจในการใช้โมบายเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา: การประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด TPACK" หรือ "A study of relationships between Thai Principals' Technology Leadership and Understanding of Mobile Technology in Education: Apply the TPACK Framework" ซึ่งได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด เพราะไม่ต้องทำแบบสอบถามแล้วส่งไปรษณีย์ไปให้กลุ่มตัวอย่าง และสามารถบันทึกข้อมูลได้ทันทีที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ทำให้ผู้เขียนไม่ต้องคอยข้อมูลลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ก่อนวิเคราะห์ข้อมูล แต่ก็มีข้อเสียอยู่บ้างคือ อาจจะไม่เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลของผู้เขียน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนความนิยมในการใช้อีเมลล์ของคนไทยไม่ค่อยมากนัก เนื่องจากในการส่งแบบสอบถามออนไลน์มีความจำเป็นต้องส่งไปยังผู้ตอบผ่านทางอีเมลล์นั่นเอง จึงทำให้ผู้เขียนเสียเวลาค่อนข้างมากในการรวบรวมอีเมลล์ของผู้บริหารทั่วประเทศไทย ประกอบกับอาจารย์ที่ร่วมวิจัยด้วยก็ไม่ยอมให้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เนื่องจากผู้เขียนทำวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้ระยะหนึ่งผู้เขียนได้เรียนรู้ว่าสามารถส่งแบบสอบถามออนไลน์นี้ไปยังกลุ่มตัวอย่างได้ทางเครือข่ายสังคม (social media) ทั้งทางไลน์ (Line) และ เฟสบุ๊ค (Facebook) ซึ่งก็ทำให้

สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ลามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้เสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้ หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้วได้เขียนร่างบทความวิจัยไปคุยกับอาจารย์ที่ร่วมทำวิจัย คือ บทความเรื่อง A study of relationships between Thai Principals' Technology Leadership and Understanding of Mobile Technology in Education: Apply the TPACK Framework โดยอาจารย์ทั้ง 2 ท่านให้ข้อเสนอแนะผลการวิจัยดังกล่าวหากเขียนแค่เพียงหนึ่งบทความจะมีเนื้อหาที่มากเกินไป จึงแนะนำให้แยกเขียนบทความออกเป็น 2 บทความ คือ "An Investigation of Thai Principals' Technology Leadership and Understanding of Mobile Technology in Education: Apply the TPACK Framework" และ "A study of relationships between Thai Principals' Technology Leadership and Understanding of Mobile Technology in Education: Apply the TPACK Framework" ซึ่งนี่ก็คืออีกหนึ่งความแตกต่างในการทำวิจัยทางการศึกษาของประเทศไทยและออสเตรเลีย โดยประเทศไทยนิยมทำวิจัย 1 เรื่องเขียนบทความ 1 บทความ

แต่ประเทศออสเตรเลียวิจัย 1 เรื่องสามารถเขียนบทความได้มากกว่า 1 บทความ

สรุป

สุดท้ายนี้ผู้เขียนต้องขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ และมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ได้สนับสนุนทุนการศึกษา อบรม ปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศครั้งนี้ ซึ่งทำให้ผู้เขียนได้เรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ได้รับประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล และกระบวนการทำวิจัย ณ ต่างประเทศ เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานของผู้เขียนเอง ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา ที่ให้ผู้เขียนได้เข้าไปเรียนรู้และหาประสบการณ์ เปิดโลกทัศน์ทางการศึกษาให้กับผู้เขียนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ขอขอบคุณอาจารย์ท่าน 2 ที่สละเวลาอันมีค่าในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้เขียนด้วยความเมตตา โดยผู้เขียนจะได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้กับนิสิต เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย และประเทศชาติต่อไป

